

Dân ta phải biết sử ta,
Cho tường gốc tích nước nhà Việt Nam,
Kể năm hơn bốn ngàn năm,
Tổ tiên rực rỡ, anh em thuận hòa.

Hồng Bàng là tổ nước ta.
Nước ta lúc ấy gọi là Văn Lang.
Thiếu niên ta rất vẻ vang,
Trẻ con *Phù Đổng* tiếng vang muôn đời.

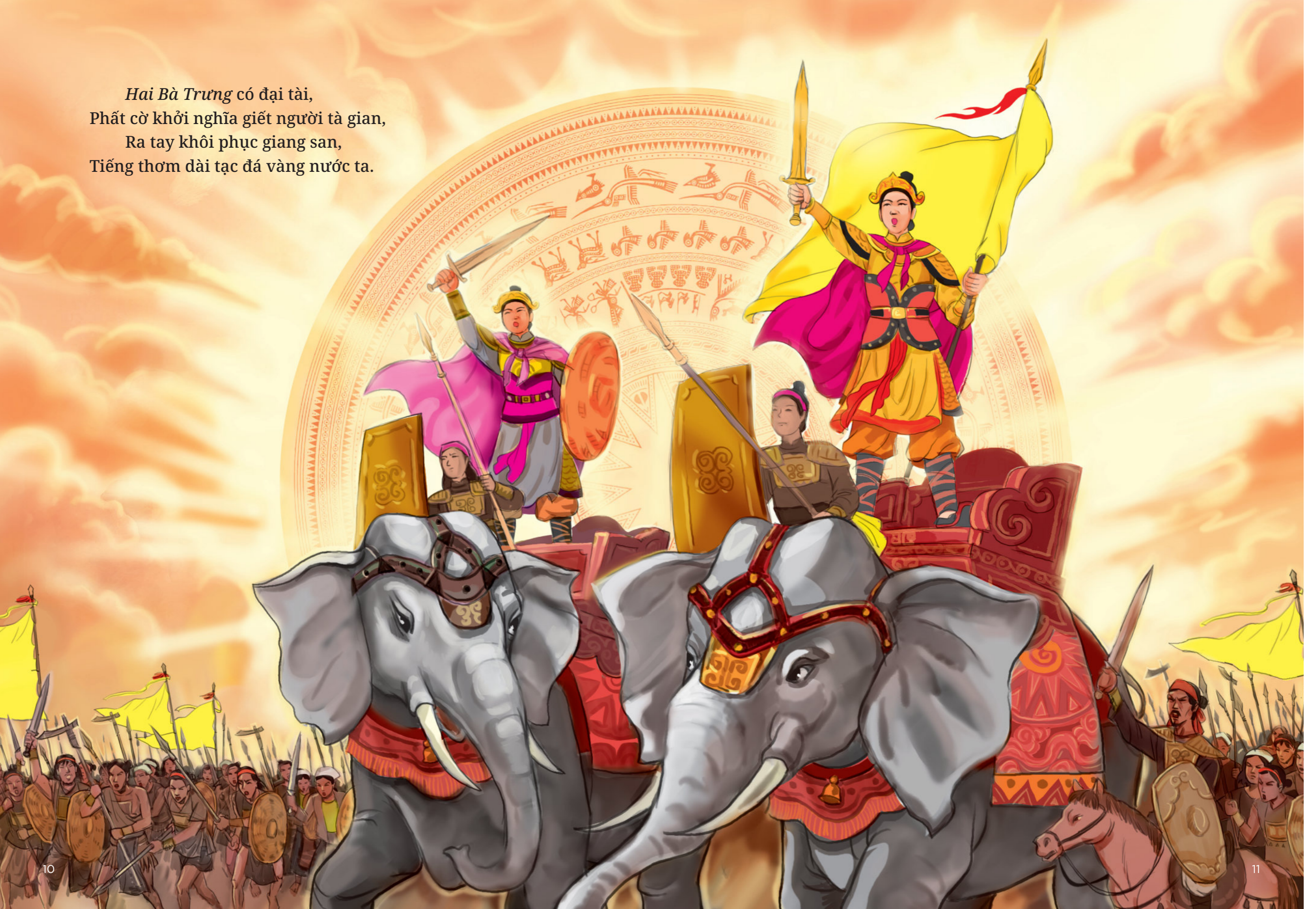
Tuổi tuy chưa đến chín mươi,
Ra tay cứu nước dẹp loài vô lương.

An Dương Vương thế Hùng Vương,
Quốc danh Âu Lạc cầm quyền trị dân.
Nước Tàu cậy thế đông người,
Kéo quân áp bức giống nòi Việt Nam,
Quân Tàu nhiều kẻ tham lam.
Dân ta há dễ chịu làm tôi người?

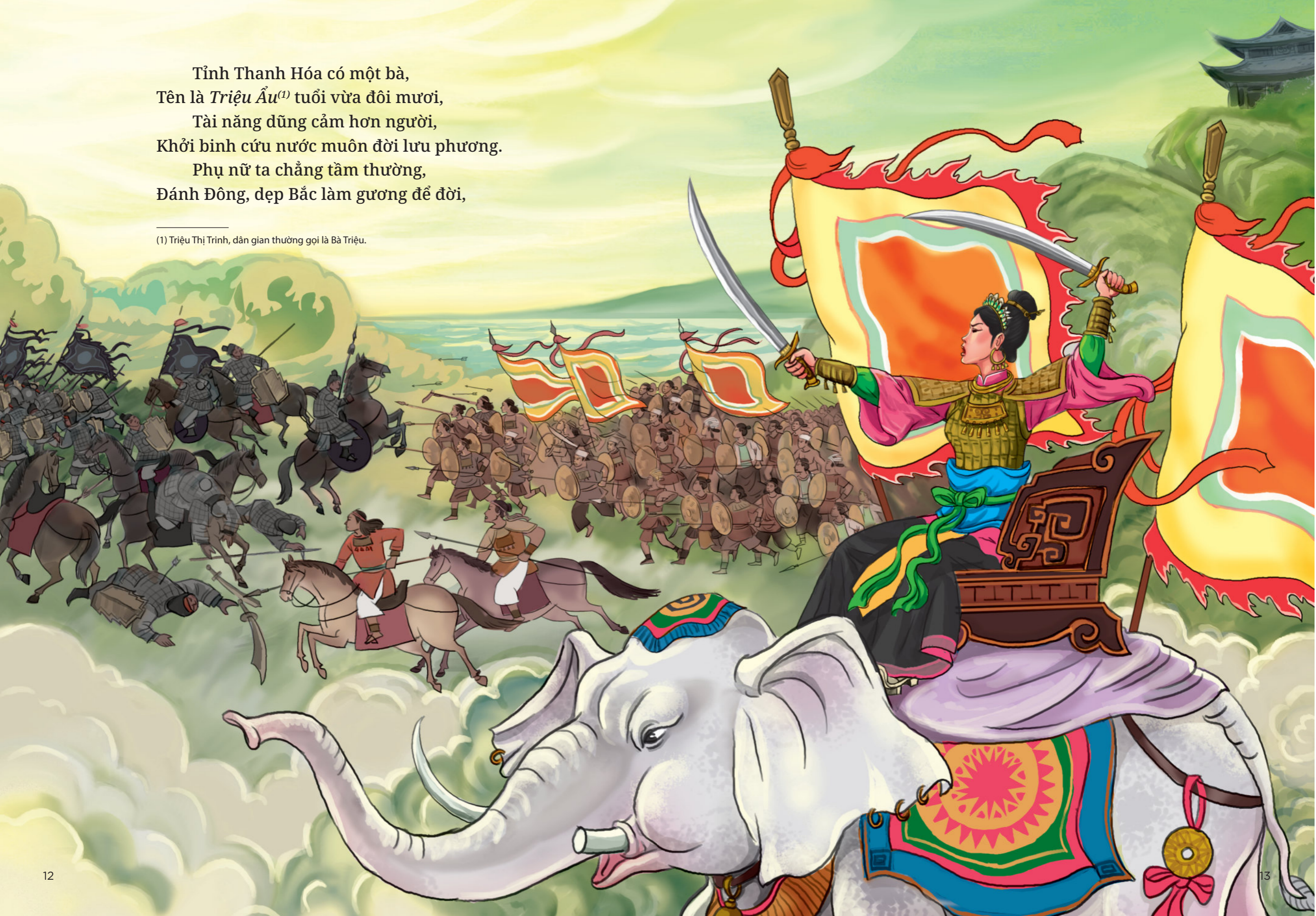

Hai Bà Trưng có đại tài,
Phất cờ khởi nghĩa giết người tà gian,
Ra tay khôi phục giang san,
Tiếng thơm dài tạc đá vàng nước ta.

Tỉnh Thanh Hóa có một bà,
Tên là *Triệu Ấu*⁽¹⁾ tuổi vừa đôi mươi,
Tài năng dũng cảm hơn người,
Khởi binh cứu nước muôn đời lưu phương.
Phụ nữ ta chẳng tầm thường,
Đánh Đông, dẹp Bắc làm gương để đời,

(1) Triệu Thị Trinh, dân gian thường gọi là Bà Triệu.

Kể gần sáu trăm năm giờ,
Ta không đoàn kết bị người tính thôn⁽¹⁾.
Anh hùng thay ông Lý Bôn,
Tài kiêm văn võ, sức hơn muôn người,
Đánh Tàu đuổi sạch ra ngoài.
Lập nên Triều Lý sáu mươi năm liền.
Vì Lý Phật Tử ngu hèn,
Để cho Tàu lại xâm quyền nước ta.

(1) Tính thôn là nuốt sống (TG).